

Mladinski novičar

Morda pa le ni tako nedolžna tista pesem, ki se začne nekako z besedami: »Hitite, bežite, cigani gredó... Lani, ko smo se vračali z majniškega izleta, smo videli v hosti pri Ljubljani tropo takih ljudi, ki jim pravimo: cigani. Sedeli so okrog ognja. Kar nehote smo urezali ono zgoraj omenjeno pesem. Seveda ciganom ni bila všeč. Čuli smo vpitje; mi pa smo jo odpetali urnih korakov naprej, češ, ni se šaliti z ljudmi, ki ne umevajo šale. — Koncem julija smo pa čitali v časopisu pod naslovom »Oroke kradejo« — tole: Tekom zadnjih mescev je izginilo v Belgradu na nepojasnjen način večje število otrok obojega spola, starih od 13 do 16 let. Celó v Domu za vzgojo mladoletnih je zmanjkalo nekaj otrok, ne da bi mogli predstojniki dognati, kam so izginili. Seveda se pa dobe brezvestni ljudje, ki so hujši kot cigani; zato v teh slučajih ne moremo dolžiti ciganov, dokler se ne izve, kako so izginili otroci in kam. Vendar smo pa prav v istem časopisu čitali, da je ciganska rodbina Bergari ukradla v Haškovem kmetu Milovanoviču lepo triletno hčerkico Vero. Sumijo, da je odpeljala ta družba še več deklic in pobegnila z njimi čez mejo. Torej — pozor!

Junaško dejanje. Tam poleti se je izkazal kot pravi junak ljubezni do bližnjega, do nežne mladine — italijanski kaplan Fabri, iz Galberto blizu Rave. Ko je zagrabil velik morski val in potegnil s seboj štiri otroke, jih je otel ta gospod po dolgem trudu in nevarni borbi z viharnimi valovi gotove smrti. Ljudstvo je priredilo pogumnemu rešitelju prisrčne ovacije (počeščenje).

Ta presneti kino! Kar je preudarnih in pametnih ljudi, vsi zabavljam čez kino, namreč čez predstave, ki so ali nečedne ali pa divje in prostaške. Dobrih in res vzgojnih je tako malo. Pa je že tako: kar je slabega, to vleče, in podjetniki, ki nimajo vesti, kujejo denar iz pohujšanja. Družine imajo pa od kina le škodo in žalost. — Tako se je zgodilo, da so zadnji čas pobelegnili od doma in staršev v Zagreb v vsled takih divjaških predstav v kinu trije dečki ter jo popihali neznanokam. Deček Peter Polović, sin nekega uradnika, jo je odkuril proti morju dne 14. feb. takoj po predstavi v kinu. Tako se godi. Kino bodo pa naprej gonili. Ali ni to narobe svet? — V Ljubljani je pa izpel 19. febr. t. l. prvošolec V. R., iz sicer dobre družine, v čakalnici Kino-Matice strup (lizol), da so ga v bolnišnici komaj rešili. Ali je storil to pod vtisom kake neumne, rokovnjaške predstave, ali pa iz lahkomselnosti — ni znano.

Mucek je fletna živalca — zlasti, dokler se ne razvadi. Utegne pa postati prav nevaren, če zbesni in lame grizti. Meseca februarja t. l. so pripeljali v Pasteurjev zavod v Celje 13 letnega fantiča od Sv. Trojice v Halozah, da bi ga rešili, kajti pojavili so se naenkrat na njem znaki pobesnelosti. Odkod je prišlo to? Lani ga je ugriznila stara mačka, ki je imela steklinsko bolezen. Izpočetka ni bilo opaziti na fantiču nič posledic, zdaj se je pa začela bolezen hudo razvijati. Da bi le mogli fanta rešiti! Previdnost je povsod dobra — tudi tam, kjer imajo take domače mačje igračke.

Dober tek! Poseben želodec mora imeti neki fantič v mestu Stockholm na Švedskem. Star je 11 let, pa sila ješč. Poleg navadne hrane mu posebno dobro diši in tekne papir. Pa nič ni zbirčen: kakršna zmes mu pride v roke, vsaka je dobra. Vse pospravi v varstvo svojega želodca. Fantič tehta 60 kg; zdrav je pa začuda. Bog ve, če bo tudi tak ostal?

Modrost v pregovorih domačih in tujih.

Molčati, molčanje.

Govorjenje je srebro, molčanje zlato.
Molčanje je pokrov na loncu.
Molčanje je najboljši odgovor.
Z molčanjem se učiš golčanja.
Molči več modrih ko nemodrih ljudi.
Kdor molčati zna, kot mož velja.
Kdor zna molčati, zna veliko.
Kdor modro molči, se vsem odgovori.
Kdor se uči molčati, se uči prav govoriti.
Kdor molči, se nikoli ne zagovori.
Molčanje je težko popravljati.
Kdor molči, dva uči.
Molčečemu ne prideš na kraj.
Prav molčati je več vredno ko prav govoriti.
Molčati ni nobena umetnost, pa je vendar težko.
Od molčanja nikogar glava ne boli.
Molčanje zabrani kesanje.
Boljše preveč molčati ko preveč govoriti.
Uči se prav molčati, da boš znal prav ravnati.
Molči, če hočeš, da bodo drugi molčali.
Molčanje ima svoj čas in govorjenje svoj čas.
Molčeč pes rad popade.

R e k. Molči kot kamen, riba.

Drobiž.

Zanimiv ptič.

V Avstraliji živi ptič, ki je znan pod imenom megapodius dupperbi. Velik je kakor jerebica in tehta skoraj kilogram. Zgradi si pa 3 do 4 metre visoko gnezdo, ki meri v krogu 20 metrov, tako da znaša ves obseg 50 kubičnih metrov. V gnezdo nanosita samec in samica celo kopico zelišč in svežega listja. V to zelišče znese samica 6 do 8 jajc, položenih med seboj v enaki razdalji. Samica samo znese jajca, dalje se ne briga zanje. Ne sedi na njih, ampak prepusta skrb zanje tajnim naravnim silam. Zelišče in listje v gnezdu se namreč začne kvasiti, s kvašenjem se pa razvija toplota,

ki zdrži jajca v gnezdu primerno gorka, da se iz njih izvalé mladi megapodiji. Ti ptiči se torej izvalé s kvašenjem. Podoba je, da ptič megapodij nekako slutí, katera zelišča bolj pospešujejo kvašenje, ker znaša samo rastline, ki pospešujejo kvašenje.

Barva morskih rib.

Ker je morje jako globoko, ne prihaja solnčni žarki morju do dna, temveč segajo kvečjemu do 150 m globoko. V globočini morja je pa popolna tema. Temu primerna je seveda tudi barva rib. Od solnčnih žarkov namreč ne segajo vsi enako globoko, temveč se modri žarki najprej odbijajo — zato je morje modre barve — zeleni sežejo malo dalj, rumeni še dalj, a najgloblje prodirajo rdeči žarki. Zato so tudi ribe, ki so blizu morskega površja, modre in vijolčne barve, globlje nahajamo zelene ribe, potem rumene, v globočini 150 m se pa nahajajo že rdeče, in od tam proti dnu žive samo brezbarvne in prozorne ribe.

Leopard.

Afriški glavar Murigo je šel na lov na leoparde. Streljal je na veliko zver. Dva spremlijevalca sta mislila, da je leopard mrtev, in sta šla k njemu; pa ni bil mrtev. V nastalem boju je Murigo, mož nadčloveške moči, leoparda dobesedno zadavil.

1. Skrivalica.

2. Premikalnica.

(Miroljub, Kočevje.)

**Opera, epoha, priba, ptica, vesna,
Trzin, kupon, apnar.**

Teh osem besed zapiši tako drugo pod drugo, da boš čital v dveh navpičnih vrstah naslova dveh povesti, ki ju je izdala Družba sv. Mohorja.

3. Konjiček.

zna-	po-	ži-	li	lja-	nja
na,	cvet-	nom	ga-	va	a-
na	na	bil-	ga	gru-	zem-
ke	pol-	her-	vsem	ke,	da-
ved-	li	vsa	den	knji-	da.
li	sle-	ta	A-	vno	vi-
O,	no	vi-	pre-	Bož-	ved.
dna	ko-	da.	Med-	ne-	bra-
vsem	ta	čem	po	pi-	ji-
od-	ču-	ni-	sam	na	zem-
in	o-	pr-	lji	prst	še

4. Odlomek iz pisma.

Ljubljana, 4. 5. 1925.

Dragi prijatelj!

Petnajst let bo, kar so šla najina pota narazen. Zdaj spoznavam, kako sem Te takrat nepremišljeno razžalil. Ne morem Ti povedati, kako mi je zdaj hudo. Noč in dan obžalujem svoje ravnanje, vest me peče in grize brez prestanka. Nikjer ne najdem za-

želenega miru. Ali kakor hladen studenec gasi in pogasi žejo, tako se bo ob najinem sestanku pomirilo srce

Tvojega prijatelja

Janeza.

Kdo zna v tem »Odlomku« poiskati pregovor, ki je v njem skrit?

(Rešitev in imena rešilcev — ki se sprejemajo le tekom 10 dni po izidu lista — v prihodnji številki. Objavijo se le imena rešilcev vseh zagonetk.)

1. Rešitev izpremenitve v 8. štev.

m	a	r	e	c
m	e	s	e	c
b	e	l	e	c
b	e	l	i	č
b	i	r	i	č
c	i	r	i	l
a	p	r	i	l

2. Rešitev besedne uganke v 8. štev.

mlaka	ugled	vinar
dijak	peter	gaber
nabor	zlatko	josip
tiger	tesar	požar
burja	sreča	globa
dizma	cepič	letak
Ščuka	namen	dinar
nazor	drava	naziv
meter		tečaj

Mladina, ti budiš nam upo zlate, srce nam dvigajo pogledi na te.

3. Rešitev kažipota v 8. štev.

Kdor vpraša, ne zaide. N. pr.

4. Rešitev podobnice v 8. štev.

Pod evetočim grmom se večkrat skriva strupen gad.